

Prázdne vrecko plné snov

Hodina skončila a nasledovala desiatová prestávka. Deti si z tašiek vybrali svoje vrecká s desiatami a radostne skúmali, čo v nich majú. V každom jednom sa nachádzali rôzne pochúťky. Peter mal chlieb s maslom a šunkou, Zuzana šťavnaté jablko, Oliver sladké pečivo. No jedno vrecko na desiatu vo 8.B bolo prázdne. Tomášovi mama nič neprichystala. Nemala čo. Tomáš bol v škole nováčik. Aj keď ubehli ešte len dva týždne, odkedy začal školský rok, nevládal sa už prizeriť, ako si jeho spolužiaci s radosťou pochutnávajú na rôznych maškrtách a on mohol byť rád, že vôbec chodí do školy. Doma vždy pomáhal mame, ktorá bola na neho a jeho mladšieho brata sama. Domček, v ktorom bývali, mal iba jednu izbu s malou posteľou a starou pieckou. Tomáš chudobu nepociťoval zle, síce závidel spolužiakom veľa vecí, ale nikdy sa nest'ážoval. Pred tvármi spolužakov však skrýval, že nemá čo jesť, lebo sú chudobní. Častokrát sa stalo, že už ani na hodine nevládal počúvať pani učiteľku, pretože sa nevedel sústrediť na nič iné než na hlad. „Tomáš, čo som sa ťa pýtala?! Už druhýkrát som ťa vyvolala a stále neodpovedáš. Čo si zaľúbený?“ spýtala sa pani učiteľka matematiky a vypeštila na Tomáša veľké oči. Spolužiaci sa uškrnuli, bolo počuť chichot. „J-ja.. prepáčte...“ Tomáš sklopil zrak a začervenal sa. „Tomi, priznaj, že sa ti páči Hana z 8.A!“ vykrikla spolužiačka Tamara. Triedu zaplnil rehot. „Prepáčte, musím ísť na toaletu,“ povedal Tomáš a utekal von z triedy. O minútu na to zazvonilo. Desiatová prestávka. Ako ju Tomáš z duše nenávidel! Vždy sa v tom čase najradšej zdržiaval mimo triedy. „Nikto nemôže zistiť, že nemám desiatu. Prepadol by som sa od hanby...“ rozmýšľal v duchu. Sadol si na toaletu a tíško plakal.

Tomášovi sa zdali byť dni v škole zdlhové a smutné, čo sa odrážalo aj na jeho tvári. Ktovie, ako by sa tento príbeh skončil, keby... Keby sa v triede neobjavil strážny anjel - Simona. Všimla si, že Tomáš takmer nikdy nedesiatuje. Triedna pani učiteľka im raz povedala, aby pomáhali druhým, lebo človek nikdy nevie, či raz nebude potrebovať pomoc práve on sám. A tak sa raz stalo, že...

Zvoní. Desiatová prestávka. Tomáš vstáva zo stoličky a uberá sa smerom na toaletu. Vracia sa tesne pred začiatkom ďalšej hodiny. Zrazu ho chytí niečia ruka. Simonina ruka. Jemným pohybom mu naznačí, aby si sadol a podáva mu vrecko, ktoré bolo doteraz vždy prázdne. Prázdne vrecko plné snov. Teraz je však plné. Plné dobrôt od spolužakov. Plné lásky. Plné nádeje, že dobrí ľudia – anjeli – sú všade vôkol nás. Len sa treba dívať srdcom